

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 468/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim wydany w dniu 7 maja 2021 roku w sprawie o sygn. akt II K 538/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
+	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut pierwszy z apelacji obrońcy oskarżonej A. J. dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie uznania, iż oskarżona w porozumieniu z innymi osobami brała udział w kradzieży na terenie sklepu (...) w P. w dniu 11 lutego 2019 roku.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>W ocenie sądu okręgowego zasadność ocen i wniosków wprowadzonych przez sąd I instancji z dowodów ujawnionych w toku przewodu sądowego, odpowiada zasadom logicznego rozumowania i zasadom doświadczenia życiowego. Fakt ten nie pozwala na przyjęcie, iż w niniejszej sprawie sąd rejonowy przekroczył granice swobodnej oceny dowodów, a tym samym, dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mogącego mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia co do czynu zarzucanego oskarżonej A. J. w akcie oskarżenia i przypisanego jej w punkcie 1 zaskarżonego wyroku. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż odnośnie tego czynu</p>	

sąd rejonowy w oparciu o dokonaną ocenę ujawnionych w toku przewodu sądowego dowodów trafnie przyjął, że oskarżona A. J. wspólnie i w porozumieniu z M. K., K. K., a także z innymi osobami w stosunku, do których materiały zostały wyłączone do odrębnego prowadzenia, brała udział w kradzieży w markecie (...) w (...) sztuk wkładów B. P. wartości 446,50 złotych, 11 sztuk opakowań B. P. dwupak wartości 495 złotych i 3 sztuk opakowań B. P. 5 +1 wartości 345 złotych powodując łącznie straty w kwocie 1286,50 złotych na szkodę ww. marketu. Wbrew zarzutom obrońcy oskarżonej dokładna analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, iż sąd meriti w sposób dokładny wskazał jakim dowodom dał wiarę, a jakim odmówił waloru wiarygodności i dlaczego, kierując się przy tym zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia

życiowego. Sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu do wydanego wyroku dokonał oceny wyjaśnień oskarżonych M. K. oraz K. K. i wskazał w jakiej części dał im wiarę. Trafnie ustalił sąd rejonowy, że najbardziej wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonych złożone w postępowaniu przygotowawczym, po ich zatrzymaniu w dniu 14 lutego 2019 roku, gdy razem przyszli ponownie do marketu R. M. w P.. Oskarżony K. K. w wyjaśnieniach złożonych w dniu 16 lutego 2019 roku podczas przesłuchania przez prokuratora z Prokuratury Rejonowej w Pile przyznał się do dokonania zarzuconego mu czynu i szczegółowo opisał skład osobowy grupy (oraz jej sposób działania), która dokonała kradzieży towaru w dniu 11 lutego 2019 roku z marketu R. M. w P.. Jednocześnie podał, że nie zna osobiście dwóch kobiet o imieniu A., z którymi dokonał w tym dniu kradzieży,

ale ma do nich numery telefonów komórkowych.

Analogiczne wyjaśnienia złożył oskarżony M. K. w dniu 16 lutego 2019 roku podczas przesłuchania przez prokuratora w Prokuraturze Rejonowej w Pile w charakterze podejrzanego.

Późniejsze wyjaśnienia obu ww. oskarżonych złożone przed sądem, w których starali się wykazać, że tylko oni brali udział w kradzieży towaru z marketu R. M. w P. w dniu 11 lutego 2019 roku są próbą obrony pozostałych współsprawców i nie znajdują potwierdzenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym ujawnionym w toku przewodu sądowego przed sądem I instancji. Podnieść należy, że na podstawie analizy numerów telefonów zapisanych w pamięci telefonów komórkowych obu oskarżonych ustalono, że telefonem komórkowym o numerze (...) posługiwała się w dniu 11 lutego 2019 roku oskarżona A. J.

i wykonywała w tym dniu połączenia z numerami telefonów komórkowych należących do oskarżonego M. K. (nr (...)) i oskarżonego K. K. (nr (...)). Wszystkie te telefony w godzinach 16:53-17:08 (wtedy, gdy była dokonana kradzież towaru w markecie (...) w P.) logowały się na stacjach (...) miasta P.. Ponadto zabezpieczono nagranie z monitoringu w markecie R. M. w P. z dnia 11 lutego 2019 roku, z którego jednoznacznie wynika, że w czasie kradzieży towaru była tam oskarżona A. J. z jednym z mężczyzn biorącym także udział w tej kradzieży. Wykonano ponadto dokumentację fotograficzną z zabezpieczonego nagrania z monitoringu, na której jest oskarżona. Świadcowie B. R. i P. B. po obejrzeniu nagrania z monitoringu rozpoznali oskarżoną na rozprawie w dniu 2 grudnia 2020 roku jako kobietę biorącą udział w kradzieży

towaru z Marketu R. M. w P. w dniu 11 lutego 2019 roku. Rozpoznał również oskarżoną po obejrzeniu nagrań z monitoringu jako osobę biorącą udział w kradzieży wkładów B. w dniu 11 lutego 2019 roku w marketach L. M. w P. oraz w B. świadek R. S.. Także nie budzą wątpliwości zeznania świadka J. K., co do faktu, że w dniu 14 lutego 2019 roku razem z B. R. zatrzymali oskarżonych K. K. i M. K. na terenie marketu R. M. w P., gdyż rozpoznali ich z nagrania z monitoringu jako sprawców kradzieży towaru w tym markecie w dniu 11 lutego 2019 roku. Podnieść należy, że oskarżona A. J. nie negowała swojej obecności w dniu 11 lutego 2019 roku w (...) w P., a jedynie nie przyznała się, iż brała udział w kradzieży towaru w tym dniu z tego marketu wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi i innymi osobami odnośnie, których materiały zostały wyłączone do odrębnego rozpoznania. Ocena

<p>ujawnionych w toku przewodu sądowego dowodów dokonana przez sąd I instancji jest oparta na zasadach prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego i pozostaje pod ochroną art. 7 kpk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zarzut pierwszy z apelacji obrońcy oskarżonej A. J. nie zasługiwał na uwzględnienie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro niezasadny okazał się zarzut błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie uznania, iż oskarżona w porozumieniu z innymi osobami brała udział w kradzieży na terenie sklepu (...) w P. w dniu 11 lutego 2019 roku, to brak było podstaw prawnych do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób postulowany przez obrońcę oskarżonej A. J. i uniewinnienie</p>		

<p>jej od dokonania zarzuconego jej czynu.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>Drugi zarzut apelacji obrońcy oskarżonej dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie ustalenia przedmiotów kradzieży oraz jej wartości.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Oskarżeni K. K. i M. K. w postępowaniu przygotowawczym przyznali się do dokonania zarzuconych im czynów i co do swojego udziału w kradzieży nie zmienili swoich wyjaśnień przed sądem I instancji. Próbowali jedynie w wyjaśnieniach złożonych na etapie postępowania przed sądem I instancji wykazać, że nikt inny poza nimi nie brał udziału w kradzieży w markecie (...) w P. towaru w postaci :19 sztuk wkładów B. P. wartości 446,50 złotych, 11 sztuk opakowań B. P. dwupak wartości 495 złotych i 3 sztuk</p>			

opakowań B. P. 5 +1 wartości 345 złotych. Oskarżeni zatem nie zakwestionowali ilości skradzionego ze sklepu towaru, ani jego wartości. Z nagrania zarejestrowanego na monitoringu z marketu R. M. w P. w dniu 11 lutego 2019 roku widać jak przez mężczyznę i kobietę są ładowane do kosza łazienkowego praktycznie wszystkie filtry znajdujące się na półce regału w sklepie. Ich zachowanie, gdy nie oglądają ładowanego do kosza łazienkowego towaru i pośpiech przy wykonywaniu tej czynności jednoznacznie wskazuje, że biorą udział w kradzieży razem z innymi osobami, które następnie towar ten wynoszą ze sklepu w specjalnie do tego przygotowanych płaszczach. Tak duży ubytek towaru na półce został natychmiast zauważony przez pracowników marketu i już na drugi dzień ustalono, że dokonano jego kradzieży. Ilość, rodzaj i wartość skradzionego

towaru z marketu R. M. w P. w dniu 11 lutego 2019 roku wynika z dokumentów sporządzonych po przeprowadzonej inwentaryzacji w sklepie w dniu 12 lutego 2019 roku w związku ze stwierdzoną kradzieżą towaru (vide k-702-705). Nie jest trafny zarzut obrońcy oskarżonej A. J., iż nie można przyjąć, że wszystkie skradzione wkłady B. są przedmiotem kradzieży dokonanej w dniu 11 lutego 2019 roku, skoro poprzednia inwentaryzacja towaru była przeprowadzona w październiku 2018 roku. Przede wszystkim oskarżeni K. K. i M. K. nie kwestionowali ilości skradzionego towaru w dniu 11 lutego 2019 roku i wcześniej pracownicy marketu R. M. w P. nie ujawnili żadnej kradzieży tego towaru. Dokumenty zatem z przeprowadzonej inwentaryzacji w dniu 12 lutego 2019 roku w markecie L. M. w P. są wiarygodnym dowodem wskazującym na

<p>ilość skradzionego towaru w dniu 11 lutego 2019 roku przez oskarżonych i jego wartość.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Zarzut drugi z apelacji obrońcy oskarżonej A. J. nie zasługiwał na uwzględnienie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Skoro niezasadny okazał się zarzut błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie ustalenia przedmiotów kradzieży oraz jej wartości, to brak było podstaw prawnych do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób postulowany przez obrońcę oskarżonej A. J. i uniewinnienie oskarżonej od dokonania zarzuconego jej czynu.</p>			
<p>3.3.</p>	<p>Trzeci zarzut apelacji obrońcy oskarżonej A. J. dotyczył naruszenia przepisów postępowania poprzez dowolną</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	ocenę materiału dowodowego i bezpodstawne ustalenie, że oskarżona popełniła zarzucane jej przestępstwo.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Aby skutecznie podnosić zarzut naruszenia wynikającej z art. 7 kpk zasady swobodnej oceny dowodów należałoby wykazać, czego obrońca oskarżonego nie zdołał uczynić, że ustalenia sądu meriti oraz ocena zgromadzonego w niniejszej sprawie istotnego materiału dowodowego z punktu widzenia postawionego oskarżonej zarzutu nie została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 kpk) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 §2 kpk), a nadto nie była wynikiem rozważenia			

wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonej (art. 4 kpk) oraz uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424§1pkt1 kpk) - zobacz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 1990 r., OSNKW 1991 r., nr 7-9, poz. 41 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 września 1998 r., Prok i Pr. 1999 r., nr 2 poz.6). Sąd rejonowy przeprowadził w sprawie szczegółowe postępowanie dowodowe i poddał wnikliwej ocenie ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy - w tym wyjaśnienia oskarżonej A. J., wyjaśnienia współoskarżonych, a także zeznania przesłuchanych świadków. Szczegółowe rozważania dotyczące bezzasadności tego zarzutu apelacyjnego obrońcy oskarżonej A. J. są zawarte w części uzasadnienia

<p>omawiającej bezzasadność zarzutu pierwszego z apelacji obrońcy oskarżonej i powielanie ich w tej części uzasadnienia nie jest celowe.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zarzut trzeci z apelacji obrońcy oskarżonej A. J. nie zasługiwał na uwzględnienie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro niezasadny okazał się zarzut naruszenia przepisów postępowania poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego i bezpodstawne ustalenie, że oskarżona popełniła przypisane jej przestępstwo, to brak było podstaw prawnych do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób postulowany przez obrońcę oskarżonej A. J. i uniewinnienie oskarżonej od dokonania zarzuczonego jej czynu.</p>		

3.4.	Czwarty zarzut apelacji obrońcy oskarżonej A. J. dotyczył naruszenia prawa materialnego tj. art. 278§1 kk poprzez uznanie, że opisane w wyroku postępowanie oskarżonej wypełnia znamiona opisanego w tym przepisie przestępstwa, podczas gdy z okoliczności sprawy wynika, że mógłby to być jedynie czyn mniejszej wagi (art. 278§3 kk)	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
O uznaniu konkretnego czynu zabronionego za wypadek mniejszej wagi decyduje całościowa ocena jego społecznej szkodliwości, jako zmniejszonej do stopnia uzasadniającego wymierzenie kary według skali zagrożenia ustawowego przewidzianego w przepisie wyodrębniającym wypadek mniejszej wagi, w kategorii przestępstw określonego typu.			

Na ocenie tej
ważą przesłanki
dotyczące zarówno
przedmiotowej, jak i
podmiotowej strony
czynu. Koncepcja
przedmiotowo-
podmiotowa, jako
kryterium
wyodrębnienia
wypadku mniejszej
wagi, znajduje
jeszcze silniejsze
potwierdzenie i
doprecyzowanie w
uregulowaniach
zawartych w
Kodeksie karnym,
z uwagi na
enumeratywne
wymienienie w art.
115 § 2 KK kryteriów
pozwalających
ustalić stopień
społecznej
szkodliwości czynu
(postanowienie SN
- Izba Karna
z 07.06.2017 r.
III KK 118/17).
Wbrew stanowisku
zawartemu w
złożonej apelacji
przez obrońcę
oskarżonej A. J.
stopień społecznej
szkodliwości
przypisanego jej
czynu w punkcie 1
zaskarżonego
wyroku jest znaczny.
Oskarżona działała
w grupie co najmniej
pięcioosobowej, z
zamiarem
bezpośrednim
dokonania kradzieży
wkładów B. z
marketu R. M.
w P.. Termin i

sposób popełnienia przestępstwa był zaplanowany i przemyślany, z podziałem na określone zadania osób działających wspólnie i w porozumieniu.

Ponadto postępowanie oskarżonej było działaniem z niskich pobudek- chęci osiągnięcia szybkiej korzyści majątkowej w sposób przestępczy. Jest rzeczą oczywistą, że dużo trudniej jest „złapać na gorącym uczynku” zorganizowaną grupę osób, które dokonują kradzieży towaru z marketu samoobsługowego, o dużej powierzchni sklepowej dla kupujących, niż pojedynczą osobę, która swoim zachowaniem (często nerwowym) zwraca uwagę ochrony lub pracowników marketu. Tego rodzaju kradzieże dokonywane w marketach przez działające wspólnie i w porozumieniu osoby charakteryzują się znacznym stopniem społecznej szkodliwości i powodują duże straty materialne

<p>w ciągu roku dla danej sieci marketów. Ponadto są zatrudnieni pracownicy w tych marketach, którzy odpowiadają materialnie za znajdujący się tam towar i ponoszą ujemne konsekwencje finansowe w przypadku stwierdzonych podczas inwentaryzacji braków w towarze. W przypadku czynu przypisanego oskarżonej A. J. w punkcie 1 zaskarżonego wyroku, jako przestępstwa wypełniającego dyspozycję art. 278 §1 kk, nie doszło do naruszenia obrazy przepisów prawa materialnego (art. 438 pkt 1 kpk) poprzez brak przyjęcia przez sąd I instancji, że czyn ten powinien być zakwalifikowany jako wypadek mniejszej wagi z art. 278§3 kk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zarzut czwarty z apelacji obrońcy oskarżonej A. J. nie zasługiwał na uwzględnienie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Skoro niezasadny okazał się zarzut naruszenia prawa materialnego tj. art. 278§1 kk poprzez uznanie, że opisane w wyroku postępowanie oskarżonej wypełnia znamiona opisanego w tym przepisie przestępstwa, podczas gdy zdaniem apelującego z okoliczności sprawy wynika, że mógłby być jedynie czyn mniejszej wagi (art. 278§3 kk), to brak było podstaw prawnych do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób postulowany przez obrońcę oskarżonej A. J. i przyjęcie, że czyn przypisany oskarżonej w punkcie 1 zaskarżonego wyroku wypełnia dyspozycję art. 278 §3 kk w zw. z art. 278§1 kk.</p>			
<p>3.5.</p>	<p>Obrońca oskarżonej A. J. ponadto z ostrożności procesowej podniósł, że wymierzona jej kara</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>jest rażąco surowa, gdyż po prawidłowym zakwalifikowaniu czynu przypisanego oskarżonej z art. 278§3 kk, powinna być jej wymierzona kara grzywny lub ograniczenia wolności ewentualnie sąd I instancji powinien warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności oskarżonej.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Odnosnie braku przesłanek do przyjęcia wypadku mniejszej wagi z art. 278§3 kk czynu przypisanego w punkcie 1 zaskarżonego wyroku oskarżonej aktualne są uwagi sądu okręgowego poczynione wyżej. Wbrew stanowisku obrońcy oskarżonej A. J. nie jest zasadne wymierzenie za przypisany czyn oskarżonej samoistnej kary grzywny lub kary ograniczenia wolności. Oskarżona była karana prawomocnymi</p>			

wyrokami : Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej z dnia 10 września 2018 roku w sprawie o sygn. akt II K 912/17 za przestępstwo z art. 278 §1 kk na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 8 stycznia 2020 roku w sprawie o sygn. akt II K 320/19 za przestępstwo z art. 278 §1 kk na karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, Sądu Rejonowego Piotrkowie Tryb. z dnia 20 lutego 2020 roku w sprawie o sygn. akt II K 556/19 za przestępstwo z art. 278 §1 kk na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30

godzin miesięcznie.
Nie można zatem
kolejny raz
wymierzyć
oskarżonej innej
kary za czyn z
art 278 §1 kk, niż
kara pozbawienia
wolności. Kara
wymierzona
oskarżonej przez
sąd I instancji w
wymiarze 6 miesięcy
pozbawienia
wolności jest
orzeczona w dolnych
granicach
ustawowego
zagrożenia za
przestępstwo z art.
278 §1 kk (od
3 miesięcy do
lat 5) i sąd II
instancji nie znalazł
podstaw prawnych
do jej korekty na
korzyść oskarżonej.
Analizując
dotychczasową
karalność
oskarżonej za
umyślne
przestępstwa
podobne, sąd
okręgowy także nie
znalazł podstaw do
zmiany
zaskarżonego
wyroku i
warunkowego
zawieszenia
wykonania
orzeczonej kary
pozbawienia
wolności oskarżonej,
gdyż jest to już
czwarte
przestępstwo
kradzieży dokonane
przez oskarżoną i

<p>brak jest przesłanek z art. 69§1 i 2 kk do orzeczenia kary wolnościowej wobec A. J.. Podnieść także należy, że pozostali współoskarżeni zostali skazani w tej sprawie na bezwzględne kary pozbawienia wolności za ten sam czyn, co oskarżona A. J..</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zarzut z apelacji obrońcy oskarżonej A. J. dotyczący błędnie przyjętej kwalifikacji prawnej przypisanego jej czynu z art. 278§1 kk zamiast z art 278§3 kk i wymierzenia rażąco surowej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności nie zasługiwał na uwzględnienie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro zarzut z apelacji obrońcy oskarżonej A. J. dotyczący błędnie przyjętej kwalifikacji prawnej przypisanego jej czynu z art. 278§1</p>		

kk, zamiast z art 278§3 kk i wymierzenia rażąco surowej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, nie zasługiwał na uwzględnienie, to brak było podstaw prawnych do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób postulowany przez obrońcę oskarżonej A. J. i przyjęcia wypadku mniejszej wagi przypisanego jej czynu z art. 278§3 kk oraz wymierzenia jej za tak zakwalifikowany czyn samoistnej kary grzywny lub kary ograniczenia wolności ewentualnie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonej.

4.
**OKOLICZNOŚCI
 PODLEGAJĄCE
 UWZGLĘDNIENIU
 Z URZĘDU**

4.1.

Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności

ROZSTRZYGNIĘCIE**5.
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO****1.7. Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocyZwięźle o powodach
utrzymania w mocy**1.8. Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

5.2.1.

Przedmiot i zakres
zmianyZwięźle o powodach
zmiany**1.9. Uchylenie
wyroku sądu
pierwszej
instancji****1.1.7. Przyczyna,
zakres i
podstawa
prawna
uchylenia**

5.3.1.1.1.

art. 439 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Punkt 2 i 3 wyroku sądu odwoławczego	<p>Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego R. M. kwotę 516,60 złotych, w tym podatek VAT z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej A. J. z urzędu w postępowaniu odwoławczym.</p> <p>Kwota wynagrodzenia została zasądzona zgodnie z §4 ust 3, §17 ust.2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 68).</p> <p>Sąd odwoławczy zwolnił oskarżoną A. J. od kosztów</p>	

	sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niej zbyt uciążliwe (art. 624 §1 kpk).	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej A. J.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Uznanie oskarżonej za winną dokonania przypisanego czynu z art. 278§1 kk i wymierzenie jej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana